

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

Ελπίδα Κολοκυθά- Αναπλ. καθηγήτρια
Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών Α.Π.Θ

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

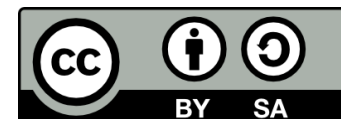

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

ΥΔΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η διαχείριση του νερού χαρακτηρίζεται από πολυδιάσπαση και αποσπασματικότητα, καθώς οι αρμοδιότητες είναι συνήθως μοιρασμένες σ' ένα πλήθος τομέων, υπηρεσιών και οργανισμών.

Αδυναμία ολοκληρωμένης αντιμετώπισης, και συνολικού σχεδιασμού.

ΥΔΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η συλλογή, η επεξεργασία, η διανομή και η διάθεση του νερού εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από τον δημόσιο τομέα, δηλαδή από το κράτος.

ΥΔΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η Διαχείριση των Υδατικών Πόρων ακόμη στηρίζεται κατά κύριο λόγο στη διαχείριση της προσφοράς του νερού, με μικρή προσπάθεια επέμβασης στους παράγοντες που διαμορφώνουν τη ζήτηση.

Κάθε φορά δηλαδή που μια πηγή νερού εξαντλείται ή υποβαθμίζεται, η προσπάθεια εντοπίζεται στην ανεύρεση νέας πηγής, θεωρώντας τη ζήτηση που διαμορφώνει την κατανάλωση ως κάτι ανελαστικό ή δεδομένο.

ΥΔΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το νερό δεν αντιμετωπίζεται ως οικονομικό αγαθό και δεν τιμολογείται στο ύψος της πραγματικής αξίας του, τουλάχιστον εκεί όπου είναι πιο εφικτό, ενώ συγχρόνως δεν γίνεται σοβαρή αξιοποίηση οικονομικών εργαλείων για την παροχή κινήτρων για την εξοικονόμησή του ή αντικινήτρων για την αλόγιστη χρήση και την υποβάθμισή του.

ΥΔΑΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ: ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

- Η διαχείριση των υδατικών πόρων ασκούνταν ανεξάρτητα από την προστασία και την αποκατάστασή του, ως εάν ποσοτική και ποιοτική διάσταση του νερού να αποτελούν δύο ξεχωριστές παραμέτρους που δεν σχετίζονται μεταξύ τους.
- Αυτό όμως τώρα έχει σημαντικά βελτιωθεί

Οι πολιτικές μεταφράζονται σε νόμους

- Η νομοθεσία συσσωρεύει την πολιτική και στοχεύει στην αποφυγή διαμαχών και στην διευθέτηση εξωτερικοτήτων.
- Η ιεραρχία είναι ως εξής:
 - Παγκόσμιες συμφωνίες
 - Διεθνείς συμφωνίες
 - Εθνικοί νόμοι και κανόνες
 - Διατάξεις και επιμέρους κανονισμοί

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

- Η εθνική νομοθεσία για τους υδατικούς πόρους αποτελούνταν μέχρι σήμερα από μία σειρά από νόμους διατάγματα και διοικητικές αποφάσεις, ιδρυτικούς νόμους και οργανισμούς υπουργείων και φορέων, που χρονολογούνται από το 1930 και αναφέρονται στην έρευνα, αξιοποίηση, χρήση και προστασία των υδατικών πόρων που πολλές φορές επικαλύπτονταν ή έρχονταν σε αντίθεση μεταξύ τους.

Οι νομικές αρχές της προστασίας και διαχείρισης των υδάτων

Οι γενικώς παραδεκτές αρχές του δικαίου του περιβάλλοντος είναι τέσσερις:

- Η αρχή της πρόληψης
- Η αρχή της προφύλαξης
- Ο ρυπαίνων πληρώνει και
- Η αρχή της συμμετοχής και πληροφόρησης του πολίτη

ΒΑΣΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

- Ο νόμος 1650/86 «για την προστασία του περιβάλλοντος» αντιμετωπίζει το νερό ως αναπόσπαστο στοιχείο του περιβάλλοντος και προβλέπει μέτρα θεσμικά και οργανωτικά για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της ποιότητας των νερών.
- Ο νόμος 1739/87 εισάγει μια νέα αντίληψη για την διαχείριση του νερού με τη θεσμοθέτηση οργάνων που επιτρέπουν την διαχείριση του νερού τόσο σε εθνικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο. Ο νόμος αυτός θα μπορούσε ν' αντιμετωπίσει πολλά από τα προβλήματα της διαχείρισης του νερού αν είχε εφαρμοστεί πλήρως. Βελτιώσεις πάντως του νόμου καθώς και τροποποιήσεις έγιναν με την εισαγωγή του νόμου 2503/97.

ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

- N1650/86
- N1739/87
- ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ ΠΛΑΙΣΙΟ 2000/60
- N3199/2003

N.1739/87 : το πρώτο ολοκληρωμένο θεσμικό πλαίσιο στον τομέα του νερού

- Αντιμετωπίζει το νερό ως φυσικό αγαθό σε ανεπάρκεια και δίνει έμφαση στον κοινωνικό χαρακτήρα του.
- Αναγνωρίζεται ο στρατηγικός ρόλος της Διαχείρισης των Υδατικών Πόρων, θεσμοθετούνται τα όργανα άσκησής της σε κεντρικό και περιφερειακό επίπεδο, και αποκαθίσταται ο φορέας για την ενιαία αντιμετώπισή της από μέρους της διοίκησης.
- Εισάγει την έννοια του Εθνικού Προγράμματος Διαχείρισης των Υδατικών Πόρων
- Φυσικά όρια και διοικητική διαίρεση της χώρας. Τα υδατικά διαμερίσματα.
- Η περιφερειακή διάσταση της διαχείρισης των υδατικών πόρων
- Η έννοια του προγραμματισμού ανάπτυξης των υδατικών πόρων
- Η αναγνώριση της κοινωνικής διάστασης του νερού.

Τα αδύνατα σημεία του Ν1739/87

- Η πολυδιάσπαση των αρμοδιοτήτων και η αποσπασματικότητα των δράσεων
- Η μη ένταξη της Διαχείρισης των Υδατικών Πόρων στην Περιβαλλοντική πολιτική.
- Η ανάθεση της αρμοδιότητας της διαχείρισης στο Υπουργείο Ανάπτυξης
- Οι δυσλειτουργίες και η αναποτελεσματικότητα του δημόσιου τομέα

ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ - ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ (60/2000)

- Υλοποιεί τις βασικές αρχές της Βιώσιμης Διαχείρισης των Υδατικών Πόρων

ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ - ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ (60/2000)

- Υπό την έννοια του «Πλαισίου», η Οδηγία επικεντρώνεται στην εγκατάσταση των σωστών συνθηκών που ενθαρρύνουν την ικανοποιητική και αποτελεσματική προστασία των υδάτων σε τοπικό επίπεδο, με την εισαγωγή εργαλείων για μία κοινή προσέγγιση, κοινούς στόχους, αρχές, ορισμούς και βασικά μέτρα.

ΝΕΑ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΟΔΗΓΙΑ - ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ (60/2000)

- Οι βασικότερες δράσεις μέχρι το τέλος του 2010 είναι οι ακόλουθες:
- Θεσμική εναρμόνιση (2003)(**νόμος 3199**)
- Προσδιορισμός και οριοθέτηση των υδατικών διαμερισμάτων (2003) (**νόμος 3199**)
- Καθορισμός φορέων διαχείρισης (2003)
- Περιγραφή υδατικών διαμερισμάτων όπου περιλαμβάνονται στοιχεία που αφορούν στην υφιστάμενη ποιοτική κατάσταση των υπόγειων, επιφανειακών και παράκτιων υδάτων, στις υφιστάμενες περιβαλλοντικές πιέσεις, επιπτώσεις ανθρωπογενών δραστηριοτήτων, τον εντοπισμό προστατευομένων περιοχών και την κοστολόγηση νερού (2005) .
- Καθορισμός ποιοτικών στόχων για όλες τις κατηγορίες υδάτων και βιοδεικτών
- Οργάνωση δικτύων παρακολούθησης ποιοτικών και ποσοτικών παραμέτρων των υδατικών πόρων (2006).
- Διαχειριστικά σχέδια σε κάποια υδατικά διαμερίσματα (2008)

Table 1: Timetable and deadlines in the Water Framework Directive (the reference date for each year is 22 December)

Year	Issue	WFD Reference
2000	Directive entered into force	Art. 25
2003	- Transposition in national legislation - Identification of River Basin Districts and Authorities	Art. 23 Art. 3
2004	Characterisation of river basin: pressures, impacts and economic analysis	Art. 5
2006	- Establishment of monitoring network - Start public consultation (at the latest)	Art. 8 Art. 14
2008	Present draft river basin management plan to public	Art. 13 & 14
2009	Finalise river basin management plan including programme of measures	Art. 13 & 11
2010	Introduce pricing policies	Art. 9
2012	Make operational programmes of measures	Art. 11
2015	Meet environmental objectives, first management cycle ends	Art. 4
2021	Second management cycle ends	Art. 4 & 13
2027	Third management cycle and last extension of deadlines ends	Art. 4 & 13

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ 3199

- *Member States shall ensure the appropriate administrative arrangements, including the identification of the appropriate competent authority, for the application of the rules of this Directive within each river basin district lying within their territory*

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

- Υπογράφηκε στις 10/10/03 από τα υπουργεία Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης, Υγείας, Περιβάλλοντος, Ναυτιλίας, Ανάπτυξης και Γεωργίας

Ο ΝΟΜΟΣ 3199: ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

- Αντικαθιστά όλους τους προηγούμενους νόμους και βαθμιαία με τις διάφορες ΚΥΑ που θα εκδοθούν καθ' υπόδειξη του προεδρικού διατάγματος που κυκλοφόρησε (Νοέμβριος 2004) το νομικό πλαίσιο συστηματοποιείται, ενιοποιείται και εξειδικεύεται αντιμετωπίζοντας σε μεγάλο βαθμό την αποσπασματική, την τομεακή και ευκαιριακή αντιμετώπιση των προβλημάτων της διαχείρισης και προστασίας των υδατικών συστημάτων που ίσχυε

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΟΣ 3199: ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΩΝ

- Εναρμονίζει το Εθνικό Δίκαιο με την Οδηγία 2000/60 της Ευρωπαϊκής Ένωσης
- Περιλαμβάνει 6 κεφάλαια και 18 άρθρα

N.3199

- Βασικές Έννοιες Και Αρχές Προστασίας Και Διαχείρισης Των Υδάτων
- Φορείς & όργανα
- Ολοκληρωμένη Προστασία Και Διαχείριση Των Υδάτων
- Αειφόρος Χρήση Των Υδάτων- Οικονομικές Ρυθμίσεις
- Κυρώσεις Και Αστική Ευθύνη
- Εξουσιοδοτικές, Καταργούμενες, Μεταβατικές Και Τελικές Διατάξεις

ΕΘΝΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

Εθνική Επιτροπή Υδάτων

Διυπουργικό όργανο το οποίο έχει την ευθύνη χάραξης της πολιτικής για τη διαχείριση και προστασία των υδατικών Πόρων της χώρας.

Ειδικότερα, χαράσσει την πολιτική για την προστασία και διαχείριση των υδάτων, παρακολουθεί και ελέγχει την εφαρμογή της και εγκρίνει, μετά από εισήγηση του Υπουργού ΠΕΚΑ και γνώμη του Εθνικού Συμβουλίου Υδάτων τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας.

Εθνική Επιτροπή Υδάτων

Σύμφωνα με το νόμο 3199 του 2003 η Εθνική Επιτροπή Υδάτων αποτελείται από τους υπουργούς:

- α) Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, ως Πρόεδρο,
 - β) Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων
 - β) Οικονομικών,
 - γ) Οικονομίας, Ανταγωνιστικότητας και Ναυτιλίας,
 - δ) Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης,
 - ε) Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης,
 - στ) Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.
- Στην Επιτροπή μπορεί να συμμετέχουν, ύστερα από πρόσκληση του Προέδρου, και άλλοι Υπουργοί εφόσον συζητούνται θέματα αρμοδιότητάς τους, ενώ μετέχει και ο Υπουργός Εξωτερικών, όταν συζητούνται θέματα που αφορούν διακρατικά ύδατα

Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων

Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων γνωμοδοτεί προς την Εθνική Επιτροπή Υδάτων για τα εθνικά προγράμματα προστασίας και διαχείρισης του υδατικού δυναμικού της χώρας,

- ενώ θα λαμβάνει γνώση της Ετήσιας έκθεσης, την οποία υποβάλλει η Εθνική Επιτροπή Υδάτων, σχετικά με:
- την κατάσταση του υδάτινου περιβάλλοντος της χώρας,
- την εφαρμογή της νομοθεσίας για την προστασία και διαχείριση των υδάτων,
- καθώς και για τη συμβατότητα με το κοινοτικό κεκτημένο.
- Αποτελείται από 25 μέλη (εκπροσώπους κομμάτων και φορέων) και Πρόεδρο τον Υπουργό Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Το Εθνικό Συμβούλιο Υδάτων θα συγκαλείται από τον Πρόεδρό του τουλάχιστον μία φορά το χρόνο.

ΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

- **Ολοκληρωμένη διαχείριση υδατικών πόρων.** Υλοποιεί τη βασική αρχή της ολοκληρωμένης διαχείρισης των υδατικών πόρων, αντιμετωπίζοντας ενιαία και ολοκληρωμένα τις αναπτυξιακές, περιβαλλοντικές, τεχνικές, οικονομικές και πολιτικές παραμέτρους της διαχείρισης του νερού.
- **Ένταξη της διαχείρισης των υδατικών πόρων στην προοπτική της περιβαλλοντικής πολιτικής.** Αναγνωρίζεται ο περιβαλλοντικός χαρακτήρας της διαχείρισης του νερού και δίνεται ισόρροπη έμφαση τόσο στην ικανοποίηση των αναγκών, όσο και στην προστασία και διατήρηση του περιβάλλοντος. Με τον τρόπο αυτόν ικανοποιείται πλήρως η σχετική απαίτηση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας για το νερό.
- **Ανάθεση των ρυθμιστικών, εκτελεστικών και συντονιστικών αρμοδιοτήτων της διαχείρισης του νερού στο πρώην ΥΠΕΚΑ.** Το Υπουργείο Περιβάλλοντος, όπως συμβαίνει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, είναι ο φυσικός φορέας ανάληψης αρμοδιοτήτων και δράσεων στα θέματα της διαχείρισης του νερού. Παρέχεται με τον τρόπο αυτόν η δυνατότητα εναρμόνισης της υδατικής πολιτικής με τις υπόλοιπες δράσεις και πρωτοβουλίες στην κατεύθυνση της βιώσιμης ανάπτυξης για το περιβάλλον.

ΘΕΤΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ

- **Διάκριση επιτελικών και ρυθμιστικών-εκτελεστικών ρόλων. Πρόβλεψη περιφερειακής διάστασης.** Σε επιτελικό επίπεδο το Εθνικό Συμβούλιο Υδατικών Πόρων που υπάγεται στο υπουργικό συμβούλιο, σε ρυθμιστικό-εκτελεστικό η Υπηρεσία Υδάτων που εποπτεύεται από το ΥΠΕΚΑ και σε περιφερειακό επίπεδο οι Υπηρεσίες Προστασίας και Διαχείρισης Υδατικού Διαμερίσματος.
- **Υλοποιείται η βασική απαίτηση θεσμοθέτησης ενιαίου φορέα.** Προβλέπεται η μεταφορά των αρμοδιοτήτων των συναφών με τη διαχείριση του νερού από όλους τους επιμέρους φορείς και τα υπουργεία στην Υπηρεσία Υδάτων. Αντιμετωπίζεται έτσι η πολυδιάσπαση και η αποσπασματικότητα των δράσεων και διευκολύνεται η εκπόνηση ολοκληρωμένης πολιτικής.
- **Διοικητική αυτονομία της Υπηρεσίας Υδάτων.** Προβλέπεται «σχετική» διοικητική αυτονομία της Υπηρεσίας Υδάτων.
- **Πολιτική διαχείρισης της ζήτησης – Τιμολογιακή πολιτική.** Δίνεται έμφαση μεταξύ των αρμοδιοτήτων της νέας υπηρεσίας σε πολιτικές ελέγχου και διαχείρισης της ζήτησης, καθώς και σε πολιτικές κινήτρων με χρήση οικονομικών μέσων και εργαλείων (τιμολογιακή πολιτική, φοροαπαλλαγές, κυρώσεις κλπ)

Αρνητικά σημεία

- **Συγκεντρωτικό σύστημα - Αδύναμη περιφερειακή διάσταση.** Δίνεται μεγάλη προτεραιότητα και έμφαση στην κεντρική υπηρεσία, η οποία αναλαμβάνει αποφασιστικές αρμοδιότητες για τη διαχείριση των υδατικών πόρων της χώρας και η οποία ως εκ τούτου γιγαντώνεται και εξελίσσεται στο κυρίως όργανο εκπόνησης όχι μόνον της εθνικής πολιτικής, αλλά και των επιμέρους πολιτικών των υδατικών διαμερισμάτων. Οι υπηρεσίες των υδατικών διαμερισμάτων εμφανίζονται μόνο να υλοποιούν τα προγράμματα και τις αποφάσεις της κεντρικής υπηρεσίας, δεν εκπονούν τα διαχειριστικά σχέδια των διαμερισμάτων τους, δε συμμετέχουν στα πολιτικά όργανα, δεν έχουν αποφασιστικό χαρακτήρα και δεν έχουν διοικητική και οικονομική ανεξαρτησία.

ΚΕΝΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΝΟΜΟΥ

- Απουσία ινστιτούτου νερού που θα υποστηρίζει ζητήματα έρευνας και επιστήμης
- Υποτίμηση του ζητήματος της διαχείρισης των διασυνοριακών υδατικών πόρων
- Κενό στο ζήτημα της ενεργής συμμετοχής των πολιτών
- Οι Υπηρεσίες Προστασίας και Διαχείρισης Υδατικού Διαμερίσματος δεν έχουν αληθινή αρμοδιότητα ούτε οικονομική και διοικητική αυτοτέλεια. Είναι μόνο εκτελεστικά όργανα κάτω από την εποπτεία του ΥΠΕΚΑ.

Οι λεκάνες απορροής

- Member States shall identify the individual river basins lying within their national territory and shall assign them to individual river basin districts.

Υπάρχει ζήτημα κλίμακας σε επίπεδο λεκάνης απορροής

Η Ελλάδα έχει μικρές λεκάνες απορροής που δεν συνιστούν αυτές που ορίζει η Οδηγία. Τις περισσότερες φορές μία λεκάνη απορροής αποτελείται από το άθροισμα πολλών μικρότερων.

Αναντιστοιχία ορίων

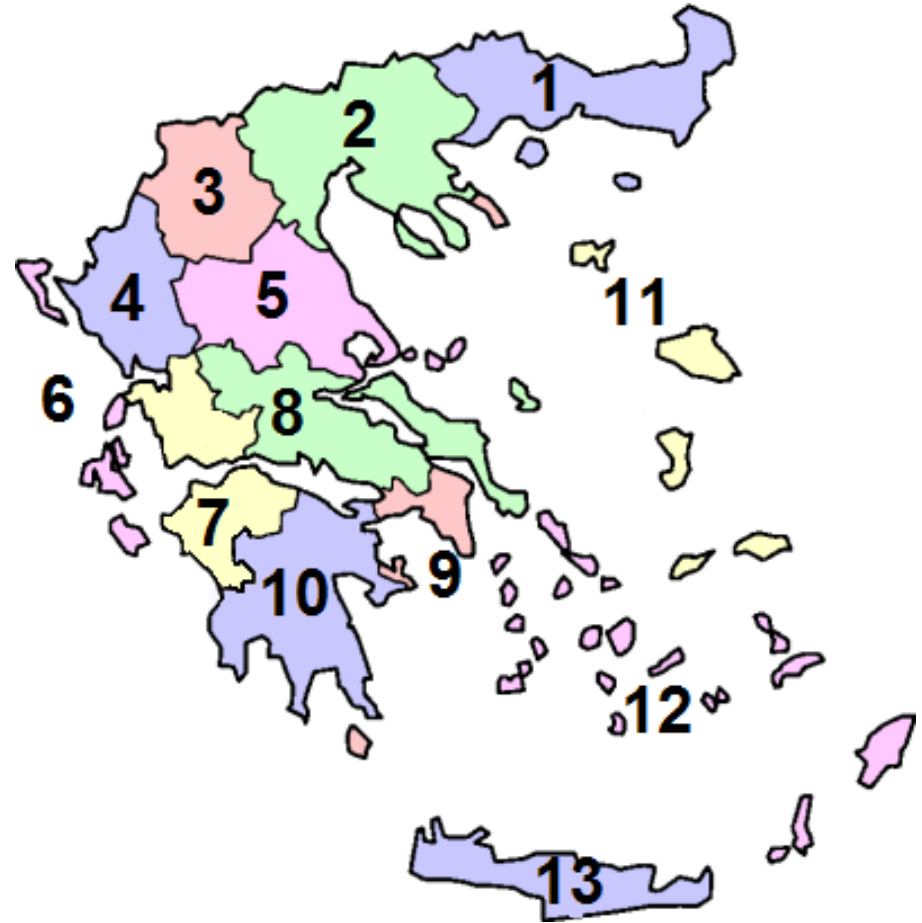
- 13 διοικητικές περιφέρειες
- 14 υδατικά διαμερίσματα

Οι αρμοδιότητες του νερού μοιράζονται ανάμεσα σε πάνω από ένα Υδατικά Διαμερίσματα Λόγω της άνισης υδρολογικής και διοικητικής κατανομής

14 υδατικά διαμερίσματα

13 περιφέρειες

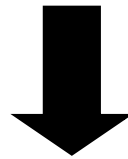
① ΔΥΤΙΚΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	⑧ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ
② ΒΟΡΕΙΑΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	⑨ ΔΥΤΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
③ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ	⑩ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
④ ΔΥΤΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	⑪ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ
⑤ ΗΠΕΙΡΟΥ	⑫ ΘΡΑΚΗΣ
⑥ ΑΤΤΙΚΗΣ	⑬ ΚΡΗΤΗΣ
⑦ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΑΣ	⑭ ΝΗΣΩΝ ΑΙΓΑΙΟΥ

Εικόνα 1

Ανάκτηση του κόστους για τις υπηρεσίες νερού

Member States shall take account of the principle of recovery of the costs of water services, including environmental and resource costs, having regard to the economic analysis

- Η Ελλάδα έχει μόνο συμπεριλάβει το άμεσο κόστος στην τιμολογιακή πολιτική
- Μόνο στην αστική και βιομηχανική χρήση
- Για τη γεωργική χρήση ακόμη δεν έχει γίνει τίποτε

ΠΛΗΡΗΣ ΑΝΑΚΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΤΟΥΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΧΡΗΣΕΩΝ - ΥΠΟΤΙΜΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ

- Το νερό παρέχεται με χαμηλό ή καθόλου κόστος κυρίως στους αγρότες που ευθύνονται για το 70% της χρήσης του, αλλά και στη βιομηχανία που κατέχει το 23%. Το αποτέλεσμα είναι σπατάλη και ποιοτική υποβάθμιση.
- Δημιουργείται κοινωνική αδικία, αφού ορισμένοι αναγκάζονται να πληρώνουν για να έχουν νερό καλής ποιότητας και οι οποίοι ευθύνονται για ένα μικρό σχετικά ποσοστό κατανάλωσης (7% για αστικές χρήσεις).
- Η υποτίμηση της αξίας του νερού οδηγεί σε παροχή χαμηλών υπηρεσιών μεταφοράς, καθαρισμού και διανομής καθώς οι πολίτες δεν είναι διατεθειμένοι να πληρώσουν για την βελτίωση τους.

ΑΠΟΤΥΧΙΑ ΘΕΩΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ ΩΣ ΕΝΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΑΓΑΘΟ

Οι λόγοι που οδήγησαν στην υποεκτίμηση της αξίας του νερού είναι :

1. Ο κοινωνικός χαρακτήρας του νερού
2. Η σχέση Περιβάλλοντος -Οικονομίας της αγοράς
3. Η συστηματική υποεκτίμηση της αξίας του νερού
4. Η μη εκτίμηση των περιβαλλοντικών παραγόντων που επηρεάζουν στην διαμόρφωση της τελικής τιμής.

MONITORING- ΜΕΤΡΗΣΕΙΣ

- Κάθε Υπουργείο ή Περιφερειακή Υπηρεσία, ή και χρήστης νερού επιβάλλεται ανάλογα με το έργο να κάνει μετρήσεις.
- Μέχρι το 2001 το ΙΓΜΕ έκανε μετρήσεις για τα υπόγεια νερά ενώ το ΥΠΕΧΩΔΕ για τα επιφανειακά.

Κοινωνική συμμετοχή και διαβούλευση

- Πολύ αρχικά στάδια
- Δημιουργία επιτροπών από φορείς-χρήστες σε διάφορες προστατευόμενες περιοχές
- Παραμένουν όμως πρακτικά ανενεργές.

N. 3199/2003

Από τις εξουσιοδοτήσεις που προβλέπονται δεν έχει ως σήμερα ενεργοποιηθεί ουσιαστικά καμία, με αποτέλεσμα η **εφαρμογή του νόμου να είναι αδύνατη**. Εκτός αυτού, δεν φαίνεται να υπάρχει προοπτική, τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον, να εκδοθούν οι σχετικές πράξεις. Αυτή η δυσλειτουργία παρατηρείται βέβαια συχνά, αφού η έκδοση κανονιστικών πράξεων επιχειρείται συνήθως αποσπασματικά και με μεγάλη καθυστέρηση. Σε μία ευνομούμενη πολιτεία θα έπρεπε ωστόσο η κυβέρνηση, αμέσως μετά την ψήφιση του νόμου, να προωθεί την έκδοσή τους προγραμματισμένα και χωρίς καθυστέρηση. Διαφορετικά, η πολιτική που ενσωματώνεται στο νόμο παραμένει ανενεργής.

Οδηγία 2000/60 και Ν. 3199/2003

1. Υπάρχουν, τρία κρίσιμα θέματα, όπως αυτά άλλωστε προκύπτουν από την Οδηγία 2000/60 και το ν. 3199/2003 εναρμόνισης προς αυτήν, που επηρεάζουν καθοριστικά την οργάνωση της διαχείρισης.
2. Η διοικητική οργάνωση του όλου εγχειρήματος,
3. Το Σχέδιο Διαχείρισης, που αποτελεί το κυριότερο εργαλείο προώθησης της, και
4. Η συμβατότητα των πραγματοποιούμενων έργων και δραστηριοτήτων με το στρατηγικό στόχο της καλής οικολογικής κατάστασης των υδάτων.

Σημείωμα Χρήσης Έργων Τρίτων (1/2)

- Το Έργο αυτό κάνει χρήση των ακόλουθων έργων:
- Εικόνες/Σχήματα/Διαγράμματα/Φωτογραφίες
- Εικόνα 1: Υ.ΠΕ.Κ.Α. 2012
http://wfd.ypeka.gr/m/index.php?option=com_content&task=section&id=2&Itemid=12

Τέλος Ενότητας

Επεξεργασία: Αλέξανδρος Π. Τσαούσογλου

Θεσσαλονίκη, 1.09.2015

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ & ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

